

JAANA VIRTANEN 1962 - 2019

Tässä tänään hiljaa ja hiljaisena Jaanan arkun äärellä viimeisiä hyvästejä jättämässä. Huulilla on yksi kysymys: Miten tässä näin pääsi käymään. Viimeiset "heit" lausuttiin lauantaina 21.9. kasvokkain ja puhelimesta torstaina 26.9. Ja sitten 2.10. WhatsApp-viesti laivalle jonnekin Turun saaristoon: "Erkki ilmoitti, että Jaana menehtyi viime yönä". Ensimmäinen ajatus ja huulilta päässyt parahdus oli: Ei voi olla totta.

Jaana oli kylläkin ollut sairaana puolisentoista viikkoa, mutta näin lopulliseksi kukaan ei olisi tätä sairastamista pahimmissa painajaisensaankaan uskaltanut kuvitella.

Totta se vain oli. Pitkäaikainen Kallion Naisvoimistelijoiden puheenjohtaja ja ohjaajamme oli lopullisesti poissa. Mieleen tulvi monenlaisia asioita ja muistoja vuosien varrelta. Iloinen ja energinen Jaana joskus kaksikymmentä vuotta sitten aloittaessani itämaisen tanssin hänen ohjauksessaan ja viimeisten aikojen jo monien sairauksienkin uuvuttama mutta kuitenkin kaksin käsin elämästä kiinni pitävä Jaana toisaalta. Totta on tässäkin kohtaa se, ettemme kukaan tiedä päiviemme määrää.

Voi sanoa, että Jaana oli Kallion Naisvoimistelijoiden sielu ja kasvot. Toimihan hän seuran puheenjohtajana 26 vuotta ja ohjaajana hieman pitemmän aikaa. Kaikki seuran aktiiviset jäsenet olivat tekemisissä hänen kanssaan ainakin aikaisemmin, koska Jaana otti kaikille tunneille ilmoittautumiset vastaan puhelimitse ennen uusia sähköisiä järjestelmiä. Näin tapahtui myös, kun itse ilmoittauin ensimmäisen kerran kevätkaudelle 1999.

Se, miksi itse löysin mukaan seuran toimintaan, johtui kiinnostuksestani itämaiseen tanssiin. Olin ystävättäreni kanssa päättänyt lähteä mukaan nimenomaan tämän tanssin kurssille ja kuinka olla-kaan bongasimme Helsingin Sanomista ilmoituksen, että Olympiastadionilla alkaisi loppiaisen jälkeen Kallion Naisvoimistelijoiden vatsatanssin alkeiskurssi vetäjänä Jaana Virtanen. Siitä sitten vain soittamaan Jaanalle ja rohkeasti mukaan. Osa kurssilaisista oli

aloittanut jo syyskaudella, mutta niinpä vain Jaanan johdolla lähdeettiin opettelemaan värinöitä, kahdeksikkoja, kameleita, matoja, ässiä ja mitä kaikkea muuta. Aluksi menivät kädet ja jalat eri tahdissa, mutta sinnikkyydellä ja hyvän ohjaajan johdolla alkoi koordinaatiokin kohota.

Niin innostavaa Jaanan opetus oli, että rohkeasti ilmoittauduin jo ensimmäisenä keväänä Jaanan ja Airi Juvosen Suomeen kutsuman turkkilaisen Hülya Isisin viikonloppukurssille. Sali oli tungokseen asti täynnä monen tasoisia oppilaita, mutta sieltä takarivistä minäkin rohkenin taitojani esitellä. Ilo oli sitten illalla ihailla Jaanan ja Hülyan esityksiä suuren maailman tyyliin ravintola Kaisaniemessä.

Jaanan johdolla alkoi minun rakkauteni tähän tanssilajiin, jota olen uskollisesti jatkanut siis jo parikymmentä vuotta. Voin ihan rehellisesti sanoa, että Jaanan monipuoliset kehon vääntelyt ja kääntelyt ovat pitäneet selän ja jopa välilevyjen geelityynytkin kunnossa. Ja ihana arabeski kaikessa kauneudessaan saa ihmisen tuntemaan itsenä keveäksi ballerinaksi.

Toinen laji, jonka pariin nimenomaan Jaana minut innosti, on pilates. Vaikka sitä välillä väsähti hengitysharjoituksiin, vatsanrullauksiin ym. kertauksiin, olen ollut mukana tunneilla, jos ne vain ovat muuhun ohjelmaani sopineet. Tästä harrastuksesta en tule myöskään luopumaan, sen on parasta kehonhuoltoa ja täydentää tanssiharjoittelua.

Puheenjohtaja Jaanaan tutustuin paremmin parina viime vuotena, kun tulin valituksi Kallion Naisvoimistelijoiden johtokuntaan, nykyiseen hallitukseen. Tutuksi on tullut, kuinka monenlaista suurta ja pientä tehtävää tämän tyyppisen yhdistyksen ja seuran toimintaan kuuluu. Jaana hoiti suvereenisti ja itsenäisesti monia asioita, mutta onneksi - näin voi nyt jälkeempäin sanoa - pystyimme myös jakamaan tehtäviä useamman vastuuhenkilön harteille. Joskus oli helppoa työskennellä, joskus vaikeampaa, koska puheenjohtajamme osasi pitää monissa asioissa oman päänsä, mutta konsensus lopulta kuitenkin löydettiin ja eteenpäin mentiin.

Kuten aikaisemmin sanoin Jaana oli seuran sielu, jopa "Madame Kallion Naisvoimistelijat" isolla ämmällä. Uskoisin, että myös Jaanan

puoliso Erkki ja tytär Janette elivät vahvasti mukana seuran toiminnassa ja seura oli heidän "jokapäiväistä leipäänsä". Oli sitten seuran kevät- tai joulujuhlat, osallistuminen Kallio kukkii -tapahtumaan tai mitä tahansa, kyllä siellä Jaanan lisäksi Erkki oli häärimässä ja Janette jo pikkutyttönä tanssi ryhmämme mukana esityksissä mahdollisesti halliten koreografiat paremmin kuin me muut konsanaan.

Viimeisinä vuosina olit, Erkki, myös tärkeä meille siksi, että toimit Jaanan kuljettajana hänen liikkumisensa huonontuessa ja pidit huolen siitä, että saimme ohjaajan ajoissa paikalle. Nuorempaahan saattoi käydä joskus niin, että odottelimme, koska "maestro" suvaitsee olla valmis ja nostaa tahtipuikkonsa niin, että tunti voi alkaa. Sen verran boheemiutta Jaanassa oli, että kellon kanssa ei aina oltu ihan tarkkoja vaikka oppilaissa olisi ollut tasavallan presidentti, suurlähettiläitä, taiteilijoita, opettajia, virkanaisia ja muita hanslankareita, kaikki olimme samalla viivalla ja Jaana määräsi tahdin.

Nyt kun on viimeisten ja kaipaavien jäähyväisten aika, on myös aika tuoda julki sydämelliset kiitokset Jaanalle siitä valtavasta työstä, jonka hän seuramme eteen teki. Hänelle Kallion naisvoimistelijat oli elämäntyö ja varmasti hän tätä työtä teki isolla sydämelle itsensä ja omat voimansakin kenties uhraten.

Uskon Saima Harmajaa mukaillen, että siellä, minne kaikki polut katoaa, on rauhan maa. Siellä on väsyneen hyvä levätä, virkistää voimansa ja ponnahtaa hymyillen ja tukka leiskahtaen uuteen ulottuvuuteen, arabeskeja tehden -tietenkin.

Erkki ja Janette, me Kallion Naisvoimistelijat ry:n hallitus ja kaikki jäsenet otamme osaa suureen suruunne ja toivomme teille voimia tulevaisuuteen. Jaanasta jää meiliimme kaunis ja rohkaiseva muisto.

Jaana Virtasen muistotilaisuus 9.11.2019

Tuula Hirvonen
Kallion Naisvoimistelijat ry:n hallituksen varapuheenjohtaja ja seuran pitkäaikainen jäsen